

Niek Hietbrink schreef het volgende gedicht over de Kopwitavond op 1 februari 2017

Dorps-, gemeente-, stads- en streek-dichters maken zich de kop wit

oudehoer van dienst
in opperbeste stemming
presenteert een bundel
die Ton Luijten niet meer kopen hoeft
daarom houdt hij een deel geheim
slechts een diagonale dwarsdoorsnee
we gaan voor Anna-light die door het prikkeldraad
uit een depot gedichten doorgeeft
vervolg: degeen die is verkozen tot eerste
vrouw en dichter van Hengelo
haar schrijfsel komen uit die wereld waar
het nieuwe leven wachten heet
in Hengelo ziet men naast deze zangeres
regelmatig beren op de weg
in Hengelo is altijd wat te doen: de haren
rood, komkommers groen
moes schetst portretten en sluit
met Duitsers associatieverdragen
behalve aan kunst doet zij aan filosoferen:
dus dingen die echt kunnen
draait ons een woord voor ogen met de maan
om tegen achtergronden af te steken
wij steken, steken nog een vaas af die wij
vonden in de achterhoek alwaar de
liefde voor de taal ons toch noodlottig
is geworden om met één verrekijker
de hele achterhoek te overzien: dat het ons
koud om de oren en de klungels waait
ook ben ik niet geïnteresseerd in het weer
van vandaag ik wil het weerbericht
van Geert, de goede versie graag, zijn bril
gepoetst tot kristalheldere lichten
Laurens maakt een cirkel rond droomt zich
alvast schutterskoning in zijn koets
de bierdrinkende boer hoort hem van leer gaan
'heurd'n ik hier zonet 'n sonnet?'
als inleiding op de zalvende woorden verorberen
wij een geschiedenisles

mas wil meer, wil meer hoog water en wil weten
waar hier het pontveer vaart
en bij een stroomstoring in de glijdende rivier
staat het water stil als ijs
een nymph die langs de Berkel fietst pardoes
den IJssel in; maar Jack kan
zingen, Jack kan spreken, zuchten en kreunen
maar niemand die zo goed als
Jack kan zwijgen en met zijn ogen dicht
kan luisteren naar Mas.

Niek Hietbrink